

**Kísérőként kiadott anyag a
SIC-27****A lízing jogi formáját magában foglaló tranzakciók tartalmi
megítélése értelmezéshez**

A kísérő dokumentumok nélküli SIC-27 értelmezés szövegét a jelen kiadás A kötete tartalmazza. A kibocsátásakor hatálybalépésének napja 2001. december 31. volt. Az SIC-27 értelmezéshez tartozó Kísérő útmutató szövegét a jelen kiadás B kötete tartalmazza. Ez a kötet a következő dokumentumokat tartalmazza:

KÖVETKEZTETÉSEK ALAPJA

Következtetések alapja a SIC-27 A lízing jogi formáját magában foglaló tranzakciók tartalmi megítélése értelmezéshez

Jelen Következtetések alapja kíséri a SIC-27 értelmezést, de annak nem képezi részét.

[Az IAS 39 standard hatókörébe tartozó tételek besorolásához és értékeléséhez kapcsolódó, IAS 39 standardban szereplő követelmények átkerültek az IFRS 9 Pénzügyi instrumentumok standardba. Az eredeti szövegben megjelölt, az IAS 39 2003. évi felülvizsgálatának és az IFRS 4 későbbi kiadásának tükrözése érdekében tett korábbi módosításokkal való összetévesztés elkerülése érdekében a 14. és 15. bekezdéseket módosították az IFRS 9 standarddal való összhang érdekében. A Keretelvekre való hivatkozások az IASC Keretelvek a pénzügyi kimutatások elkészítésére és bemutatására dokumentumára utalnak, melyet az IASB 2001-ben fogadott el. 2010 szeptemberében az IASB lecserélte a Keretelveket a Pénzügyi Beszámolás Fogalmi Keretelveire.]

- 12 Az IAS 11 *Beruházási szerződések*¹ standard 9. bekezdése előírja, hogy a szerződések egy csoportját egyetlen szerződésként kezeljék, amikor a szerződések csoportját egyetlen csomagként tárgyalják, a szerződések annyira szorosan kapcsolódnak egymáshoz, hogy valójában egyetlen projekt részét képezik egy általános haszonkulccsal, és a szerződéseket egyidejűleg, vagy egymást követően teljesítik. Egy ilyen helyzetben egy lízing jogi formáját magában foglaló ügyletsorozat ügyletei összekapcsolódnak, és azokat egyetlen ügyletként számolják el, mivel az ügyletsorozat egészére történő hivatkozás nélkül nem lehet megérteni a teljes gazdasági hatást.
- 13 Egy megállapodást lízingként számolnak el az IAS 17 standarddal összhangban, amikor az egy összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átad a lízingbevevőnek egy eszköz megállapodás szerinti ideig történő használatára vonatkozó jogot. Annak érdekében, hogy az információk hűen mutassák be azokat a tranzakciókat, amelyeket bemutatni hivatottak, a *Keretelvek*² 35. bekezdése jelzi, hogy szükséges, hogy az ügyleteket tartalmukkal és gazdasági realitásukkal, és nem csupán jogi formájukkal összhangban számolják el és mutassák be.
- 14 Amikor egy Gazdálkodó egység nem ellenőrzi azokat az eszközöket, amelyeket a lízingdíj-fizetési kötelmek kielégítéséhez fognak használni, és nem köteles fizetni a lízingdíjakat, akkor nem jeleníti meg az eszközöket és a lízingdíj-fizetési köteleket, mivel az eszköz és a kötelezettség fogalmai nem teljesülnek. Ez különbözik attól a körülménytől, amikor egy Gazdálkodó egység ellenőrzi az eszközöket, köteles fizetni a lízingdíjakat, és később átadja az eszközöket egy harmadik félnek (beleértve a vagyonnekezelőt is). Ilyen körülmények között az eszközök átadása (ezt néha „lényegi hatálytalanításnak” nevezik) önmagában, jogi mentesülés hiányában, nem mentesíti a Gazdálkodó egységet az elsődleges kötelme alól. Egy pénzügyi eszközt és egy pénzügyi kötelezettséget, vagy ezek egy részét csak akkor vezetik ki, amikor az IFRS 9 standard 3.2.1–3.2.23, 3.3.1–3.3.4, B3.2.1–B3.2.17 és B3.3.1–B3.3.7 bekezdéseinek követelményei teljesülnek.
- 15 Az IFRS 4 standard ad útmutatást azon pénzügyi garanciák és hasonló instrumentumok megjelenítéséhez és értékeléséhez, amelyek kifizetéseket írnak elő, ha az adós nem fizet, amikor az esedékes, ha a szerződés jelentős biztosítási kockázatot ad át a kibocsátónak. Azon pénzügyi garanciaszerződések, amelyek egy változóval (amelyet néha „mögöttesnek” neveznek) kapcsolatos változásokra válaszul írnak elő kifizetéseket, az IAS 39 standard tárgyat képezik.³
- 16 Az IAS 18 standard⁴ foglalkozik az árbevétel számviteli kezelésével. A *Keretelvek*⁵ 75. bekezdése jelzi, hogy a nyereségek nem különböznek jellegükben az árbevételtől. Ezért az IAS 18 standard követelményei analóg vagy más módon alkalmazandók. Az IAS 18 standardot kísérő szemléltető példákban szereplő 14(c) példa

¹ A 2014 májusában kibocsátott IFRS 15 *Vevőkkel kötött szerződésekből származó árbevétel* standard felváltotta az IAS 11 *Beruházási szerződések* standardot. Az IFRS 15 standard előírja a szerződések összevonását, ha azok megfelelnek meghatározott kritériumoknak.

² a *Fogalmi Keretelvek* 3. fejezete hatályon kívül helyezte. A *Keretelvekre* való hivatkozások az *IASC Keretelvek a pénzügyi kimutatások elkészítésére és bemutatására dokumentumára utalnak, melyet az IASB 2001-ben fogadott el. 2010 szeptemberében az IASB lecserélte a Keretelveket a Pénzügyi Beszámolás Fogalmi Keretelveire.*

³ Az IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok* standard lépett az IAS 39 standard helyébe. Az IFRS 9 standard minden, korábban az IAS 39 standard hatókörébe tartozó tételre vonatkozik.

⁴ A 2014 májusában kibocsátott IFRS 15 *Vevőkkel kötött szerződésekből származó árbevétel* standard felváltotta az IAS 18 *Árbevétel* standardot. Az IFRS 15 standard eltörölte az árbevételnek egy jelentős tevékenység végrehajtásakor történő megjelenítésére vonatkozó útmutatást.

⁵ jelenleg a *Fogalmi Keretelvek* 4.30. bekezdése

kimondja, hogy egy díjat, amelyet egy olyan jelentős tevékenység végrehajtásával szolgáltak meg, amely sokkal jelentősebb, mint bármely más tevékenység, akkor jelenítenek meg bevételként, amikor a jelentős tevékenységet elvégezték. A példa azt is jelzi, hogy szükséges megkülönböztetni egy jelentős tevékenység elvégzésével megszolgált díjakat a jövőbeni teljesítménnyel vagy megtartott kockázatokkal kapcsolatos díjaktól.